

Pintye László

Különböző korokban

*Többször szürreális álmaim is vannak,
meglehet, badarság, de mégis vállalom.
Keveseknek adatik meg, tán csak annak,
kinek hasonlóan élete káosz, bonyodalom.*

*A minap mély álmomban Jézus Krisztus
beszélt nagy tömeg előtt fenn a hegyen.
Megörökítettem, készült róla egy rajz, tus,
csak azt akartam, hogy ez vásznon legyen.*

*A Mester ült, nem hallottam a hangját,
hiszen jóval távolabb álltam egymagam.
Egy angyal szárnyalt, nem láttam a rangját,
valaki kiált: „Nincs, csak néhány halam!”*

*Én természetesen a jövőből, ha érkeztem,
karórám másodpercmutatója, im, ketyegett.
Cigaretára gyűjtöttem, s lehet, vétkeztem,
előttem csak szomorúság gyűlt s lebegett.*

*Ismét megébredtem az átizzott ágyamon,
visszaemlékeztem a Megváltónak korára.
Vajon mihez kezd vele a zsarnok hegemon?
Életét adta miértünk, s lásd, megvolt az ára.*

Nincs kiút

*Naphosszat dolgozol, kivétel
nélkül, mint az igába vert állat,
s mire a vacsorához ülnél,
már úrrá lesz rajtad az utálat*

*a gondolattól is, hogy a szemedbe
mondták: „Csak egy napszámos vagy.”
Az apádat szidod, káromlod a hited,
nincs senki, kivel az életben haladj.
Leálltál, mint gyáradban a fáradt gép,
és dolgozhatsz a két kezeddal.
Hiába is szöknél a jobb lét felé még,
paraszt vagy, s a föld sem ereszt el.*

Nem csak szerelmes vers

*Feküdtünk unottan egymás mellett,
lásd, akkor tőlem csak annyire tellett.*

*Nem nyúltam egy ujjal sem hozzád,
bár kívánatos volt csókod, rúzsos szád.*

*Én egészséges voltam, te beteg, szívem.
Elfogadtuk ezt, bár egyikünk megszeppent.*

*Az utolsók közötti együttlétünk tán ez,
valami meggátol, csak azért is fegyelmez.*

*Gondolhatnánk a szexre. De mi értelme?
Erre ment rá az életünk, s a fáradt elme*

*átszárnyal egy kontaktus nélküli rendbe,
de nem világosodtam meg a csendben.*

*Feküdtünk unottan egymás mellett távol,
te napjaidat, s agyam bárányokat számol.*